

Arrest

nr. 109 549 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 5 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van 6 februari 2013 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 januari 2013 dienen verzoekers een asielaanvraag in.

Op 6 februari 2013 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motivering luidt als volgt:

Voor eerste verzoeker:

“U werd gehoord op 1 februari 2013 van 14u10 tot 15u35 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw advocate, meester C. d. B. woonde het gehoor integraal bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Vlorë (Albanië). Uw vader is een Roma, uw moeder een etnisch Albanese. U bent wettelijk gehuwd met I. A. (O.V. ...).

Door de slechte situatie op de Albanese arbeidsmarkt, reisde u sinds 1999 regelmatig naar Griekenland om er te werken. In 2010 verkreeg u er een werkvergunning en een verblijfstatuut. U keerde echter regelmatig terug naar Albanië aangezien u toen verloofd was met I.. Sinds uw verloving was uw schoonvader gekant tegen uw relatie met Ina. Uw schoonvader is psychisch ziek doordat hij in het verleden een alcoholverslaving had. Hij vond zijn dochter te goed om met een man van Roma-origine te huwen. Ook na uw huwelijk met Ina in 2011 keerde het tij niet. Telkens uw schoonvader (met de neven van I.) u op straat tegenkwam, trachtte hij u te overtuigen om van Ina te scheiden. Hij bedreigde u eveneens met de dood. In maart 2011 stapte u naar de politie in Vlorë om een klacht neer te leggen van de bedreigingen van uw schoonvader. De politieagenten namen uw klacht echter niet serieus. De agenten geloofden niet dat u bedreigd werd. Aangezien u ervan overtuigd was dat niemand uw probleem ernstig zou nemen, heeft u verder nergens een klacht ingediend. De laatste keer dat u door uw schoonvader werd aangesproken, was in oktober 2012. Sinds hij op de hoogte was van de zwangerschap van Ina bedreigde hij u niet meer met de dood. Hij vroeg u echter nog steeds om van I. te scheiden. Ook op professioneel vlak trachtte uw schoonvader u tegen te werken. Telkens u een job in Vlorë op het oog had, belette hij dat u zou worden aangenomen door u bij uw potentiële baas zwart te maken. In november 2012 verliet u Albanië en reisde u naar Griekenland op zoek naar werk. Aangezien de situatie op de Griekse arbeidsmarkt was verslechterd, besloot u om naar België te reizen. Uw echtgenote vervoegde u in Griekenland en op 22 januari 2013 reisde u samen met uw echtgenote vanuit Griekenland naar België. Op 28 januari 2013 diende u er uw asielaanvraag in.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Albanese identiteitskaart, uw Albanees paspoort, een attest van gezinssamenstelling, uw huwelijksakte, uw Grieks en Albanees rijbewijs.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen (uw schoonfamilie is gekant tegen uw huwelijk) van interfamiliale aard zijn waarbij u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten - met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 3) - en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U probeerde één keer klacht in te dienen bij de politie, maar werd toen uitgelachen. Omdat u meent dat de politie u toch niet zou geloven, liet u na elders nog klacht in te dienen, noch betreffende de problemen met de schoonfamilie, noch betreffende het feit dat u bij uw

eerste aangifte niet ernstig werd genomen bij de politie (CGVS, p.7). Het feit dat u één keer niet ernstig werd genomen door enkele agenten bij een eerdere aangifte volstaat op zich evenwel niet om te kunnen besluiten dat afdoende bescherming vooralsnog niet beschikbaar zou zijn in Albanië. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten die zich in hun land afspelen, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uw vrees dat de problemen enkel erger zouden worden of dat u zou moeten betalen opdat uw klacht behandeld zou worden, is louter hypothetisch.

Volledigheidshalve kan hier nog gewezen worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen in Albanië. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet elders in Albanië zou kunnen vestigen om verdere problemen met uw schoonfamilie die in Vlorë woont te vermijden (CGVS, p.5). U verklaarde dat u nooit met andere burgers dan met uw schoonfamilie problemen heeft gekend (CGVS, p. 3). Ook uw echtgenote stelde met niemand anders dan met haar vader problemen te vrezen (CGVS echtgenote, p. 3). U stelde geen problemen te kennen toen u bij uw familie woonde om verdere confrontaties te vermijden. Wanneer u afstand hield van uw schoonfamilie en Vlorë verliet, had u geen problemen (CGVS, p.6). Sinds uw echtgenote in september 2010 bij uw familie introk, heeft ze bovendien geen concrete problemen meer (CGVS partner, p.5). U en uw echtgenote stelden tevens zich niet elders in Albanië te kunnen vestigen omdat jullie werk nodig hebben en dat jullie voor het verkrijgen van werk smeergeld zullen moeten betalen en de juiste mensen moeten kennen. Dergelijke bewering is echter een louter algemene bewering die jullie geenszins hard wisten te maken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Uw documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw documenten bevestigen louter uw persoonsgegevens en uw burgerlijke status, die op zich door mij niet worden betwist.

De asielaanvraag van uw echtgenote I.A. werd evenmin in overweging genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen.”

Voor tweede verzoekster:

“U werd gehoord op 1 februari 2013 van 15u49 tot 16u31 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Albanees machtig is. Uw advocate, meester C. d.B. woonde het gehoor integraal bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanese afkomstig uit Vlorë (Albanië) en bezit u het Albanese staatsburgerschap. U bent wettelijk gehuwd met E. A. (O.v. ...). Toen u in augustus 2010 uw ouders over uw relatie en trouwplannen met E., wiens vader een Rom is, inlichtte, kon u op veel kritiek rekenen van uw ouders. Uw vader, die psychische problemen heeft als gevolg van een vroegere alcoholverslaving, beschouwde u niet langer als zijn dochter. Hierop verliet u in september 2010 uw ouderlijke huis en verbrak u alle contacten met uw vader. U deed uw intrek bij uw schoonfamilie. Sinds september 2010 kende u geen problemen met uw familie. In 2011 trouwde u met E.. Intussen probeerde u in Albanië tevergeefs aan een job geraken. Ondanks uw diploma leerkracht en het inzetten van een tussenpersoon om u te helpen aan een job te geraken, slaagde u niet in uw opzet. Op 6 januari 2013 reisde u naar Griekenland, waar E. reeds een langere tijd verbleef aangezien hij er over een werkvergunning beschikte. Op 22 januari 2013 reisde u vanuit Griekenland naar België. Op 28 januari 2013 vroeg u er asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Albanese identiteitskaart, uw Albanees paspoort en uw rijbewijs.

B. Motivering

Uit de elementen aanwezig in uw administratieve dossier blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven welke aangehaald werden door uw echtgenoot E. A.. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigeringsbeslissing genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. Er dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen (uw schoonfamilie is gekant tegen uw huwelijk) van interfamiliale aard zijn waarbij u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling ervan in geval van een terugkeer naar Albanië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten - met wie u overigens nooit problemen heeft gekend (CGVS, p. 3) - en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U probeerde één keer klacht in te dienen bij de politie, maar werd toen uitgelachen. Omdat u meent dat de politie u toch niet zou geloven, liet u na elders nog klacht in te dienen, noch betreffende de problemen met de schoonfamilie, noch betreffende het feit dat u bij uw eerste aangifte niet ernstig werd genomen bij de politie (CGVS, p.7). Het feit dat u één keer niet ernstig werd genomen door enkele agenten bij een eerdere aangifte volstaat op zich evenwel niet om te kunnen besluiten dat afdoende bescherming vooralsnog niet beschikbaar zou zijn in Albanië. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten die zich in hun land afspelen, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uw vrees dat de problemen enkel erger zouden worden of dat u zou moeten betalen opdat uw klacht behandeld zou worden, is louter hypothetisch.

Volledigheidshalve kan hier nog gewezen worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen in Albanië. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet elders in Albanië zou kunnen vestigen om verdere problemen met uw schoonfamilie die in Vlorë woont te vermijden (CGVS, p.5). U verklaarde dat u nooit met andere burgers dan met uw schoonfamilie problemen heeft gekend (CGVS, p. 3). Ook uw echtgenote stelde met niemand anders dan met haar vader problemen te vrezen (CGVS echtgenote, p. 3). U stelde geen problemen te kennen toen u bij uw familie woonde om verdere confrontaties te vermijden. Wanneer u afstand hield van uw schoonfamilie en Vlorë verliet, had u geen problemen (CGVS, p.6). Sinds uw echtgenote in september 2010 bij uw familie introk, heeft ze bovendien geen

concrete problemen meer (CGVS partner, p.5). U en uw echtgenote stelden tevens zich niet elders in Albanië te kunnen vestigen omdat jullie werk nodig hebben en dat jullie voor het verkrijgen van werk smeergeld zullen moeten betalen en de juiste mensen moeten kennen. Dergelijke bewering is echter een louter algemene bewering die jullie geenszins hard wisten te maken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is -in bijlage aan uw administratief dossier toegevoegd.

Uw documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw documenten bevestigen louter uw persoonsgegevens en uw burgerlijke status, die op zich door mij niet worden betwist."

Derhalve kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

Uw documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te wijzigen. Uw identiteit en nationaliteit staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

2. Over de rechtspleging

2.1 Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

2.2 Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.

3. Over de ontvankelijkheid

Verzoekers voeren een middel aan tot hervorming van de bestreden beslissingen en vragen *in fine* van het verzoekschrift om de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek. Huidig beroep betreft echter een annulatieberoep. Artikel 39/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) luidt als volgt:

§ 1

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten, op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

De Raad kan:

1° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen;

2° de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

In afwijking van het tweede lid, staat tegen de in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 bedoelde beslissingen enkel het in § 2 bepaalde annulatieberoep open.

§ 2

De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, zodat hiertegen enkel een annulatieberoep openstaat en verzoekers niet kunnen vragen om de bestreden beslissingen te hervormen of terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek. De Raad is hiertoe *in casu* niet bevoegd.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het eerste en enige middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsverplichting.

Ter adstruering van het middel zetten verzoekers het volgende uiteen:

“4.1.

De verzoekers kunnen niet akkoord gaan met de weigeringsbeslissingen genomen door de Commissarisgeneraal.

4.2.

In de bestreden beslissing wordt aangehaald dat de aangehaalde problemen van interfamiliale aard zijn en dat de verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor deze problemen niet voldoende hulp en bescherming zouden kunnen krijgen van de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Daarnaast wordt geargumenteed dat de verzoekers zich elders in Albanië zouden kunnen vestigen teneinde de problemen te vermijden.

4.3.

De problemen

Er dient vooreerst vastgesteld te worden dat de problemen van de verzoekers niet betwist worden door het Commissariaat-Generaal.

De verzoekers hebben omwille van de Roma-origine van de eerste verzoeker (cf. stuk 4, attest), problemen met de familie van de tweede verzoekster.

4.4.

De bescherming van de nationale autoriteiten

In de bestreden beslissing wordt aan de eerste verzoeker verweten dat hij niet meerdere pogingen heeft ondernomen teneinde bescherming te bekomen van de in Albanië aanwezige autoriteiten.

Daarnaast wordt gesteld dat er in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politiediensten te verbeteren.

Er wordt in de bestreden beslissing echter verkeerdelijk voorgehouden dat de verzoekers op een afdoende wijze een beroep zou kunnen doen op de Albanese autoriteiten en een adequate bescherming uitgaande van deze autoriteiten zou kunnen genieten.

De verzoekers hebben echter weinig tot geen vertrouwen in de Albanese autoriteiten.

In het administratief dossier van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen staat bovendien informatie die de stelling van de verzoekers ondersteunt.

"Niettegenstaande aanpassingen aan het aanwervingsbeleid en andere standaardisering door het Ministerie van Binnenlands Zaken, blijft de algehele prestatie van de politie zwak. Onprofessioneel gedrag, corruptie en lage salarissen zijn de belangrijkste hinderpalen voor de ontwikkeling van een effectieve burgerlijke politie"

(administratief dossier van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, 'Subject Related Briefing, Albanië, Beschermingsmogelijkheden', dd. 9 januari 2012, pagina 4)

Ondanks het feit dat er inspanningen zijn gebeurd om de politionele en gerechtelijke dienstverlening te versterken, dient vastgesteld te worden dat de verbeteringen op heden nog voornamelijk theoretisch van aard zijn en dat er voor de effectieve implementatie in de praktijk nog veel dient te gebeuren.

Bovendien heeft de Albanese bevolking jarenlang geen vertrouwen gehad in de politionele en gerechtelijke autoriteiten.

Dit vertrouwen kan niet hersteld worden door louter theoretische omkaderingen.

Ook individuele incidenten, waarbij personen werden vermoord na het indienen van een klacht, waarnaar de eerste verzoeker tijdens het verhoor op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft verwezen, dragen er toe bij dat de verzoekers geen vertrouwen heeft in de Albanese autoriteiten.

De Roma-origine van de eerste verzoeker draagt evenmin bij tot het bekomen van effectieve hulp. Personen van Roma-origine zijn nog dikwijls het slachtoffer van discriminatie, zo ook bij contacten met de autoriteiten.

4.5.

Het intern vluchtalternatief

De Commissaris-Generaal stelt dat de verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat de verzoekers niet elders in Albanië zouden kunnen gaan wonen.

De verzoekers volharden in hun verklaringen, met name dat er voor hen geen reëel intern vluchtalternatief is, met name een plaats in Albanië waar zij zich kunnen vestigen en in menswaardige omstandigheden zullen kunnen wonen.

De verzoekers benadrukken dat het hebben van een tewerkstelling een onontbeerlijke voorwaarde is om in Albanië een menswaardig leven te kunnen hebben.

Een job bemachtigen is in Albanië sowieso al een moeilijke opgave en deze opdracht wordt nog moeilijker, quasi onmogelijk, in een regio alwaar men niemand kent.

Omwille van die reden is er geen menswaardig intern vluchtalternatief.

4.6.

De bestreden beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn niet draagkrachtig gemotiveerd.

Met meerdere elementen werd door de Commissaris-Generaal geen rekening gehouden. De beslissingen dienen bijgevolg vernietigd te worden.”

4.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet en het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (hierna: het koninklijk besluit van 26 mei 2012). Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekers' asielaanvragen niet in overweging worden genomen omdat uit hun verklaringen niet duidelijk blijkt dat er, wat hen betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Er dient vooreerst te worden opgemerkt dat de bestreden beslissingen genomen zijn op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen,

ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië
- Bosnië-Herzegovina
- India
- Kosovo
- FYROM
- Montenegro
- Servië”

Verzoekers laten een vrees gelden ten opzichte van Albanië, een land waarvan de Belgische overheid heeft bepaald dat het een veilig land van herkomst is omdat het “op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.” De enige reden waarom de asielaanvraag van een asielzoeker afkomstig uit een veilig land van herkomst wel in overweging zou kunnen worden genomen is wanneer uit zijn verklaringen wel zou blijken dat “wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.”

Tevens wordt erop gewezen dat in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, voor wat betreft Albanië, de commissaris-generaal het volgende besluit: “Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Albanië, de mate waarin vervolging of mishandeling in Albanië voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Albanië algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. Zo kunnen sommige bijzondere situaties van vendetta van die aard zijn dat ze in aanmerking komen om te worden gekwalificeerd als vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Uit de bestreden beslissingen blijkt duidelijk dat verzoekers niet hebben aangetoond een gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade, omdat hun aangehaalde problemen van interfamiliale aard zijn waarbij zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij voor deze problemen geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Bovendien maken verzoekers niet aannemelijk dat zij zich niet elders in Albanië kunnen vestigen om verdere problemen met hun vader/schoonvader te vermijden.

Door louter te herhalen dat eerste verzoeker omwille van zijn Roma-origine problemen heeft met zijn schoonfamilie en thans de nadruk legt op het feit dat hij geen of weinig vertrouwen heeft in de Albanese autoriteiten weerlegt eerste verzoeker niet het motief dat niets hem weerhoudt om zich elders in Albanië te vestigen om verdere confrontaties met zijn schoonfamilie te vermijden. Waar verzoekers menen dat er voor hen geen reëel intern vluchtalternatief bestaat omdat zij er geen werk kunnen vinden, tonen zij niet aan dat het motief in de beslissing dat zij deze bewering geenszins bewijzen, kennelijk onredelijk is aangezien zij hun uiteenzetting ook thans beperken tot een loutere algemene bewering. Zij brengen geen begin van bewijs bij waaruit blijkt dat zij elders in Albanië onmogelijk aan de slag kunnen, omdat zij er 'niemand kennen'.

Verzoekers tonen niet aan dat de motieven van de bestreden beslissingen steunen op een foutieve feitenvinding of kennelijk onredelijk zijn. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de commissaris-generaal bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Verzoekers slagen er niet in aan te tonen dat er *in casu* werd uitgegaan van een foutieve feitenvinding, zodat de schending van de zorgvuldigheidsplicht niet kan worden aangenomen.

Artikel 48/3 van de vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij als vluchteling zou worden erkend. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet omschrijft de voorwaarden waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij zou worden erkend als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Aangezien de bestreden beslissing een weigering betreft tot in overwegingname van een asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, kunnen verzoekers niet met goed gevolg rechtstreeks verwijzen naar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissingen wordt immers geen standpunt ingenomen over de al dan niet toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, doch wordt slechts vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoekers als onderdaan van een veilig land van herkomst niet in overweging wordt genomen.

In zoverre verzoekers met hun uiteenzetting de Raad lijken te willen vragen zich uit te spreken over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, laat de Raad volledigheidshalve gelden dat hij in het kader van huidige procedure slechts optreedt als annulatierechter en in die hoedanigheid enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissingen kan uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, 94). De Raad is in deze niet bevoegd zich in de plaats te stellen van de overheid en de asielaanvraag van verzoekers opnieuw ten gronde te beoordelen.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN